

af disse Regler. Man kunde sige, at det tværtimod er imod en Brandpolitilovs Interesse at regulere Bestemmelserne i den Retning, det ærede Medlem sagde, for rent brandpolitimæssigt kan det kun være en Fordel, at Bygningerne ligger saa nær ved Veje som muligt; men dette er jo ikke afgørende, og færdselsmæssigt set har det ærede Medlem naturligtvis Ret i de Betragtninger, han gjorde gældende, at som Forholdene er blevet, er det af stor Betydning at faa andre Regler end de gældende paa dette Omraade. Det er mig da ogsaa bekendt, at dette Spørgsmaal overvejes i Indenrigsministeriet. Det vil jo være naturligt at tage det op i Forbindelse med en Revision af Byggereglerne, ligesom der kan være Tale om at drøfte Spørgsmaalet i de Udvalg eller Kommissioner, der for Tiden er nedsat af Justits- og Trafikministeriet vedrørende Motorlovgivningen. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem i Øjeblikket lade sig nøje med dels en almindelig Udtalelse fra min Side om, at jeg er enig med ham, dels et Løfte om at henlede baade Indenrigsministerens og de paagældende Udvalgs Formænds Opmærksomhed paa det ærede Medlems Udtalelser og det lille Ordskifte, der har fundet Sted her. Jeg skal saa overveje, om det vil være rimeligt af Hensyn til Forholdene i Sønderjylland i Øjeblikket at indsætte særlige Bestemmelser i Brandpolitiloven. I og for sig vil jeg nødig gøre det, og hvis Indenrigsministeriets Overvejelse af disse Problemer maatte være saa fremskredet, at man kan imødesæ Forslag om en betryggende Landsordning i en nogenlunde nær Fremtid, vilde jeg dog ogsaa tro, at det ærede Medlem ud fra sine særlige sønderjydske Synspunkter vil være enig med mig i, at det vil være heldigt ikke at opretholde en midlertidig Særlovgivning for Sønderjylland. Men jeg skal, som sagt, undersøge hele dette Problem og konferere med de Myndigheder, jeg nævnte.

Til Slutning vil jeg gerne med Tak kvittere for Betænkningens og den ærede Ordførers Udtalelser om min Imødekommenhed i denne Sag. At jeg viser Imødekommenhed, er jo ikke for mig selv noget, der er mig fremmed; derimod kan jeg med største Glæde konstatere, at Udvalget har vist en større Imødekommenhed, end jeg turde forudsætte, og for dette takker jeg meget.

Laursen: Naar jeg har ønsket at sige et Par Ord, er det i Anledning af,

at den ærede Ordfører saavel som den højtærede Minister har udtalt en saa stor Beklagelse over Tobaksrygnings Tilladelse i Staldene. Den ærede Ordfører udtalte, at han formodede, at det vilde afstedkomme adskillige Brande, at Tilladelse til Tobaksrygning i Staldene blev givet, og den højtærede Minister udtalte, at han aldrig havde følt nogen Ulempe ved ikke at maatte ryge i Stalde. Den højtærede Minister oplyste dog ikke, om han nogen Sinde har været i en Stald. (*Justitsministeren* [Steincke]: Det turde være overflødigt). Ja, det kan være, at det er overflødigt, men det er i hvert Tilfælde ikke noget Bevis for, at det vil være opportunt at forbyde Tobaksrygning. Vi, der har holdt paa, at man ikke skulde gaa til absolut Forbud imod Tobaksrygning i Stalde, har ikke gjort det for at gøre Loven daarligere eller for at gøre Brandsikkerheden mindre, tværtimod, vi har gjort det ud fra den Betragtning, at naar man skal lovgive, bør man kun give Regler, som der er nogen Ud-sigt til at faa overholdt, men jeg tror ikke, det er muligt at faa overholdt en Regel om, at Tobaksrygning er forbudt i Stalde. Et Forbud mod Tobaksrygning under Fodringen tror jeg virker meget kraftigere end et almindeligt Forbud mod Tobaksrygning i Stalde, for et saadant vil blive overtraadt Tusinder af Gange hver Dag Landet over. Det er Grunden til Ændringsforslaget. Jeg vil derfor meget anfale dette Ændringsforslag, hvad for øvrigt ogsaa den ærede Ordfører gjorde. Jeg vil anbefale, at man slaar sig til Taals med dette saavel som med de andre Ændringsforslag.

Jeg vil gerne udtale min Tiltfredshed med, at vi nu endelig er naaet til et Resultat efter det store Arbejde, der er gjort. Som den ærede Ordfører bemærkede, har der jo været resigneret fra forskellig Side, og vi har alle maattet bøje os lidt mod hinanden for at naa til et Resultat. Dette er altsaa et Kompromis, og allerede det er Bevis for, at det ikke kan være fuldt tilfredsstillende for alle. Men jeg tror, det vil være vanskeligt i Øjeblikket at faa et bedre Resultat, og det er min Overbevisning, at det i hvert Fald er et betydeligt Fremskridt i Retning af at modernisere den heromhandlede Lovgivning.

Karberg: Jeg vil blot udtale min Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han i det væsentlige kunde tiltræde de af mig fremsatte Synspunkter. Udvalget har jo